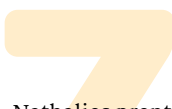

Kinderboekenschrijfster Nathalie Slosse

'MET FANTASIE ZIEKTE EN DOOD BESPREEKBAAR MAKEN'

Toen Nathalie Slosse (41) in 2007 borstkanker kreeg, was haar zoon Midas net geen twee jaar. 'Ik miste fantasierijk materiaal om aan hem uit te leggen wat er aan de hand was met mij. In mijn hoofd groeide een verhaal over Snuiter, een klein wezentje met een fel gestreept truitje aan dat niet begrijpt waarom zijn vriend Grote Boom zo lang ziek is.' Vandaag is Nathalie te gast in Eeklo om over Snuiter en Grote Boom te vertellen.

TEKST FREDERIKA HOSTENS FOTO LIEVEN VAN ASSCHE

Nathalies prentenboek over Snuiter en zijn zieke vriend verscheen in 2009. Sindsdien doorkruist ze vanuit Brussel heel Vlaanderen om voordrachten te geven over *Grote boom is ziek* en de boeken die erop volgden. Meestal houdt haar moeder haar gezelschap, ook vandaag. 'Tijdens de treinrit konden we gezellig kletsen en een broodje eten', vertelt Nathalie bij haar aankomst in het station van Eeklo. 'Mama zal me straks ook helpen om mijn boeken te dragen en te verkopen. Het is fijn én handig om samen met haar op stap te zijn.'

HOUTWORMPJES

Aangekomen in de bibliotheek van Eeklo duikt Nathalie eerst de tuin in. Onder een echte 'grote boom' vindt ze wat ze zoekt: een takje met een groen blaadje. In het zaaltje waar ze straks zal voorlezen, wordt ze opgewacht door Janne Van Landschoot, palliatief verpleegkundige in AZ Alma. 'In ons ziekenhuis

gebruiken we Nathalies prentenboeken geregeld', zegt Janne. 'Ze bieden ons handvatten om met heel jonge kinderen over ziekte en dood te praten. Het ziekenhuis organiseert dit voorleesmoment om nog meer kinderen en (groot) ouders te laten kennismaken met Snuiter.'

Geconcentreerd maakt Nathalie een opstelling met een houten kijkkastje. Op de tafel ernaast plaatst ze een houten miniatuurboom. Het echte takje kleeft ze eraan vast. Intussen zijn de kinderen dicht bij Nathalie komen zitten. 'Kennen jullie mijn vriendje Snuiter al?' vraagt ze. 'Hij is in mijn leven gekomen op een moeilijk moment. Ik was toen heel ziek.' Het kijkkastje gaat open. De kinderen tuimelen het bos in waar Snuiter bezorgd toekijkt hoe de dokter voor Grote Boom zorgt. Er zitten houtwormpjes in een van de takken van Grote Boom. De dokter zaagt die tak eraf en kleeft er een grote pleister op.

NATHALIE SLOSSE:

'Ik wil volwassenen inspireren om met kinderen te communiceren over moeilijke onderwerpen'

15.30

VRAGEN

16.10

KOFFIE DRINKEN

16.50

TECHNISCHE OBSTAKELS

17.45

HET KANKERMONSTER

STEENTJES

De dokter heeft ook een speciaal medicijn bij zich. Dat is nodig om de laatste houtwormpjes weg te jagen. Maar Grote Boom wordt slap en ziek van dat medicijn. Hij verliest al zijn blaadjes. Snuiter legt een dekentje over de wortels en zingt een slaapliedje. De kinderen zingen zachtjes mee. En kijk, langzaam aan worden Grote Booms takken weer sterker en groeien de blaadjes terug.

Als het verhaaltje uit is, vraagt Nathalie aan de kinderen om het na te spelen. Aan een van hen geeft ze een grote pot met steentjes. 'Stop je die één voor één in dit zakje? Denk maar dat het de rivier is waarin Snuiter zijn steentjes gooit.' Terwijl de steentjes tikkend in het water vallen, zorgen de andere kinderen vol overgave voor Grote Boom. Ze luisteren met de stethoscoop, zagen de tak met de houtwormpjes af, halen de verbandkist boven, dienen het speciale medicijn toe en omwikkelen de boom met een zachte sjaal. Of ze 'mee' zijn met het verhaal? Daar twijfelt niemand aan.

Als alle steentjes in het zakje zitten, is de boom opnieuw getooid met takken, blaadjes en ... Snuitsers schommel! Alleen de afgezaagde tak ontbreekt. 'Kan op die plaats geen nieuwe tak groeien?', vraagt Lucy terwijl ze sip naar het 'barstje' in de stam kijkt. Zonder Lucy te overladen met medische details, legt Nathalie

uit waarom dat niet kan. De ouders en grootouders in de zaal kijken ontroerd toe hoe Nathalie erin slaagt om met beelden en metaforen op zo'n korte tijd zoveel te vertellen over een ziekte die zo moeilijk uit te leggen is aan kinderen.

KANKERMONSTER

Na de lezing in de bibliotheek begeleidt Janne Nathalie en haar moeder naar het ziekenhuis. Daar zal Nathalie straks leerkrachten, verpleegkundigen en andere zorgverleners toespreken. Ze is blij dat ze eerst even kan pauzeren in de cafetaria. 'Mijn stem is vandaag niet tiptop, maar met een microfoon zal het straks wel lukken denk ik.' Ruim op tijd gaat Nathalie naar de aula. Gelukkig maar, want de computer en geluidsinstallatie sputteren eerst wat tegen.

Nathalie opent haar lezing met een voorstelling van Talismanneke, de vzw die ze oprichtte om te werken aan 'geluksvaardigheden' van kinderen. 'Met fantasievolle projecten wil ik volwassenen inspireren om met kinderen te communiceren over moeilijke onderwerpen', onderstreept Nathalie. Waarom ze dit doet, wordt duidelijk als ze vertelt over hoe borstkanker haar leven en dat van haar gezin elf jaar geleden door elkaar schudde.

'Ik was toen 30 jaar, mijn zoon Midas 21 maanden. Na de operatie zou ik chemotherapie en radiotherapie krijgen. Ik besepte dat dit een grote impact zou hebben op ons gezin. Ik wou eerlijk aan Midas vertellen dat ik kanker had, maar hij wist niet wat dat was. Hoe kon ik uitleggen dat ik ziek werd van de medicijnen die ik kreeg? Hoe kon ik uitleggen waarom het allemaal zolang duurde? Samen met mijn man probeerde ik allerlei creatieve werkvormen uit. Met legoblokken bouwden we bijvoorbeeld een kankermonster. Telkens

'Het voelde onwezenlijk om het boekje vast te pakken om aan mijn dochtertje uit te leggen waarom ik plots al mijn haar verloor.'

Boeken en doe-materiaal

Nathalie Slosse maakt creatief doe-materiaal en schrijft prentenboeken voor heel jonge kinderen. Een overzicht van haar projecten vindt u op www.talismanneke.be/projecten. De meeste boeken van Nathalie Slosse zijn te koop in de boekhandel, behalve het zakboekje *Afscheid van grote boom*. Dat kunt u per mail bestellen bij info@talismanneke.be tegen 5 euro per stuk. Het is een vouwboekje om jonge kinderen te helpen omgaan met de (naderende) dood van een naaste.

Meer boeken ontdekken waarmee u met kinderen over kanker kunt praten?

Bekijk dan zeker de lijst op www.allesoverkanker.be/boeken#spring-naar-voor-kinderen.

Bent u leerkracht in een basisschool? Neem dan zeker een kijkje op www.allesoverkanker.be/met-kinderen-over-kanker-praten-de-klas. U vindt er verhalen en lessenspakketten voor de eerste, tweede en (vanaf half april) derde graad.

- 18.00 -

AANDACHTIG PUBLIEK

- 18.30 -

BOEKEN SIGNEREN

- 18.45 -

ERVARINGEN DELEN

- 19.30 -

TERUG NAAR BRUSSEL

er een dag van de chemobehandeling voorbij was, namen we samen met Midas een blokje weg.'

TWEDE KEER MAMA

'Tijdens mijn lange behandeling begon het idee te rijpen om aan de vele doe-ideetjes ook een verhaal te koppelen. Een verhaal dat andere mensen zouden kunnen vertellen aan jonge kinderen van wie de mama, papa, oma, opa of een andere grote vriend of vriendin kanker had. Het werd het verhaal van Snuieter en Grote Boom. In het jaar dat het boek verscheen, werd ik voor de tweede keer mama, dit keer van een dochter: Iris. 21 maanden later ging er opnieuw een schok door ons gezin: de kanker was terug, in de andere borst. Het voelde onwezenlijk om het boekje dat ik bij de eerste diagnose zo hard had gemist, nu te moeten vastpakken om aan mijn dochttertje uit te leggen waarom ik plots al mijn haar verloor.'

Het viel Nathalie op hoe verschillend haar twee kinderen omgingen met de veranderende gebeurtenissen. 'Elk kind is uniek', benadrukt Nathalie. 'Dat zagen mijn man en ik ook aan de manier waarop Midas en Iris reageerden op onze doe-ideetjes. Bij Iris werkte het kankermonster niet, bij Midas wel. Iris heeft wel veel gehad aan *Grote Boom is ziek*. Ze bracht het boek mee naar het ziekenhuis en wees naar de grote pleister bij mij en op de stam van Grote Boom.'

Wat Nathalie ook opmerkelijk vindt, zijn de golfbewegingen bij kinderen. 'Het ene moment kunnen ze heel erg in iets meegaan, het volgende lijken ze het helemaal vergeten. Dat mag geen reden

zijn om kinderen af te schermen van 'moeilijke' onderwerpen zoals ziekte en dood. Het moeilijkste is de woorden vinden daarvoor. Prentenboeken hebben het voordeel dat je je in een fantasiewereld kan aanpassen aan het begripsniveau van kinderen.'

SCHATKIST

Woorden vinden kan ook betekenen dat volwassenen contact maken met kinderen door samen dingen te doen. Bijvoorbeeld een bloemenslinger, 'troostkussen' of 'tranenfee' knutselen, kleurplaten inkleuren, doktertje spelen ... Nathalie toont aan het aandachtige publiek wat er intussen allemaal in haar schatkist zit. Een schatkist waarin ook aandacht is voor verlies, verdriet en troost. Voor afscheid nemen, rouwen en herinneringen bewaren.

Na Nathalies lezing is het dringen aan de tafel waar ze haar boeken verkoopt en signeert. De tongen komen los. Een leerkracht vertelt over een jongen in het tweede leerjaar van wie de mama borstkanker heeft, een kleuterleidster over een meisje van wie de papa darmkanker heeft, een logopediste met twee jonge kinderen over haar moeder die eierstokkanker heeft. Hoe praat je met die kinderen over wat ze meemaken en daarbij voelen? Hoe toon je dat ze verdrietig mogen zijn? Hoe troost je hen? Over één iets zijn ze het roerend eens: met Nathalies schatkist in de hand voelen ze zich beter gewapend om met kinderen over moeilijke onderwerpen te praten.

Met dank aan de bibliotheek van Eeklo en het AZ Alma Eeklo die ons toelieten deze reportage te maken